

Thailand Human Vision

รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์
ผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทำไมจึงต้องสนใจ “คน”

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทรัพยากรทางการบริหาร 4 ประการหรือ 4 M ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) ซึ่งทั้ง 4 ประการนี้อาจจะกล่าวได้ว่า คน หรือ คน สำคัญที่สุด เนื่องจาก คน เป็นผู้ใช้ทรัพยากรทั้ง 3 ประการ ประกอบกับบ่อยครั้งยากต่อการทำนายในเชิงพฤติกรรม

คน เป็นทรัพยากรมนุษย์ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นทุนที่มีค่าและให้ผลตอบแทน แม้ทรัพยากรมนุษย์จะไม่ใช้ทรัพย์สิน แต่ต้องถือว่าเป็นทรัพยากรที่ไม่อาจจะสามารถซื้อหามาด้วยเงินได้ง่ายในบางครั้ง เพราะการที่จะซื้อใจคนอาจจะเป็นไปได้ในบางกรณี ธุรกิจอาจจะซื้อคนได้บ้างในบางกรณี แต่ไม่อาจจะซื้อคนได้ตลอดเวลา ดังนั้นธุรกิจใดสามารถมีบุคลากรที่ดีมีคุณภาพย่อมเป็นหลักประกันว่าผลงานขององค์กรก็จะมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัด ซึ่งนั่นหมายถึงความอยู่รอดของธุรกิจและสามารถสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน

ดังนั้นในการดำเนินการในแต่ละองค์กรจะให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ โดยยึดหรือให้ความสำคัญกับมนุษย์ (Human Centered) ในหลายองค์การจะมีการใช้งบประมาณเพื่อลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมาก การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์อาจจะไม่บังเกิดผลได้คุ้มค่าในระยะเวลานานสั้นหรือปรากฏให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม แต่จะต้องอาศัยระยะเวลาสักระยะเวลาหนึ่งจึงจะเกิดผลตามต้องการ ซึ่งภาวิชิตจินมีคำกล่าวเกี่ยวกับการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ไว้ดังนี้

“หวังผลชั่วปี ให้เพาะเมล็ด
หวังผลสิบปี ให้ปลูกพฤษภา
หวังผลชั่วชีวิต ให้พัฒนาคน”

จากคำกล่าวข้างต้น ถ้าหากต้องการปลูกต้นไม้จะต้องมีการวางแผน ถ้าต้องการต้นอ่อนหรือต้นพันธุ์จะต้องมีการเตรียมการเพาะ 1 ปี แต่ถ้าต้องการได้ประโยชน์จากต้นไม้ไม่ว่าจะเป็นผลไม้เพื่อการรับประทานหรือต้นเพื่อการปลูกบ้าน จะต้องใช้เวลาประมาณ 10 ปี แต่ถ้าต้องการให้ยั่งยืนสามารถสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันได้อย่างดีจะต้องมีการพัฒนา คน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในหลายประเทศ โดยเฉพาะในประเทศพัฒนาแล้ว ต่างก็เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ เนื่องจากประเทศจะพัฒนาได้ พื้นฐานที่สุดคือ คน ที่มีคุณภาพ การสร้างหรือพัฒนาให้ คน มีคุณภาพจะต้องดำเนินการทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ถือได้ว่าเป็นวาระ (Agenda) ของประเทศหรือองค์กร ที่ผู้บริหารในระดับสูงจะต้องยึดถือเป็นวาระหลักอย่างหลีกเลี่ยงมิได้